

Vliegreis naar Lissabon van 10 tot en met 16 oktober 2010.

Dag 1

Helmond, Brussel, Lissabon.

Een probleemloze vlotte busreis naar Brussel en een betrekkelijke rustige vlucht.

Daphne Lefeber - onze gids - stond volgens afspraak ons op te wachten; en na een korte busreis door Lissabon stapten we over op de rode tram vanaf het "Handelsplein" om een sightseeing door het oude stadsdeel van Lissabon te maken. Zoals San Francisco de wereldberoemde cablecars heeft, kent Lissabon nog de Eléctrico 28.

Deze tram is nog gewoon in gebruik, en leidde ons langs allerlei pittoreske gedeeltes van Lissabon, waaronder het schitterende oude gedeelte Alfama. Vanuit het centrum beklom de tram een forse heuvel, waar hij zich een weg baande door steile, smalle straatjes, om te eindigen in de buurt van het beroemde Castelo de Sao Jorge. Hierbij kwam duidelijk het verschil tussen luxe en rijkdom, goed onderhouden, maar ook veel achterstallig onderhoud

aan het licht.

Aangekomen in het hotel Sana Malhoa werden we verrast door Jessica Duarte en enkele medewerksters van het hotel die keurig de sleuteluitreiking al hadden voorbereid, bovendien waren onze koffers al op onze kamers toen we aankwamen in het hotel. Op onze kamers een leuk welkomstgeschenk van Munckhoff de Portugese "Cockerill".

Kamers die heel comfortabel zijn met ligbad, kluis, koelkast en internet.

Het eten is voortreffelijk en de wijn behorend tot het arrangement werd overvloedig geschonken.

Dag 2

Na een voortreffelijk ontbijtbuffet vertrokken we naar Sintra en stopten onderweg om in Queluz het paleis van "de infanten" te bezoeken, wat nog veel onderhoud nodig heeft. Een paleis waar alle prinsessen die niet in aanmerking kwamen voor troonopvolging, hun tijd konden doorbrengen

Queluz is bekend om het buitenverblijf van Infante Pedro, later Pedro 11. In de eerste helft van de 18e eeuw is men met de bouw van het Paleis begonnen. Het bouwwerk is in rococo stijl opgetrokken. Er is veel licht en ruimte in het paleis: rococo versieringen, spiegels, rijtuigen, porselein, kamerschermen uit Japan, kroonluchters uit Venetië, meubilair en tapijten. Zeer interessant zijn: de

gezantenzaal met houten panelen, de kamer van de koning met schilderijen uit het leven van Don Quichote, de picknickkamer met schilderijen van uitstapjes, de muziekzaal, de slotkapel en de ambassadeurszaal. De tuin is aangelegd naar 17e eeuwse Franse tuinarchitectuur. Het is een boeiende tuin met waterpartijen, banken, fontein, vazen, buxushagen en beelden.

Bougainvilles gaven extra kleur aan het geheel.

Jammer dat we wat later in het jaar waren, want veel andere planten bloeiden al niet meer. In de tuin zagen we een beekje ommuurd met wandtegels waar de kinderen leerden spelevaren.

Aangekomen in Sintra werd ons anderhalf uur pauze gegund om rond te kijken in het plaatsje en of te lunchen. Enkele van ons genoten o.a. van geroosterde kabeljauw met knoflook voor een redelijke prijs in zo'n toeristische omgeving en dat alles in een aangename temperatuur op een terras.

Hierna bezochten we het Palacio Nacional de Sintra met de speerpunten Sala das Pegas, Sala dos Brasões en de Sala dos Cisnes met voortreffelijke uitleg van onze gids Daphne. Hier werd ons door Daphne uitvoerig verteld over Koningen, prinses, prinsessen, ontdekkingsreizen, de koloniën en de daardoor vergaarde rijkdom.

Als besluit van de dag een mooie tocht via een prachtige natuur naar het meest westelijke puntje van het vaste land van Europa "Cabo de Roca" en vervolgens door naar Cascais langs hele mooie villa's van o.a. autocoueurs (vanwege een aanwezige formule 1 racebaan) en tijdens de 2^e wereldoorlog van diverse vorstenhuizen.

In Cascais hadden we nog even gelegenheid om wat rond te kijken om vervolgens weer de tocht huiswaarts te maken en in Lissabon onder het Aquaduct te rijden wat in 1749 door een van de koningen is aangelegd.

Het was een volle, maar toch niet zo'n spannende dag. (goed gedoseerd)

Het avondeten was weer voortreffelijk en de wijn overvloedig, alhoewel sommigen van ons hun glas eerder hebben afgedekt dan de dag ervoor. .

Dag 3

9.30 Uur wederom een start met schitterend weer en op weg naar de stadswandeling met als eerste vanwege de drukte het Monument der ontdekkingen. Dit bouwwerk "Padrão dos Descobrimentos" is een monument ter ere van de Portugese ontdekkingsreizigers die in de 15e en 16e eeuw de wereld hebben verkend. Het bouwwerk is 52 meter hoog en heeft de vorm van een schip met gebolde zeilen. Op de voorplecht staan 30 zeevaarders uit de Portugese geschiedenis. Ook staan er een paar wetenschappers en een koning tussen. Uiteraard de koning voorop. In het monument is een ruimte waar een film vertoond wordt over de geschiedenis van Lissabon en via een lift is het dak te bereiken.

Op het plein ervoor is een straatmozaïek aangelegd. Hierin is een windroos in het plaveisel verwerkt met daarin een wereldkaart waarop de ontdekkingsreizen zijn uitgetekend. Het monument staat aan de kade van de Taag, in de wijk Santa Maria de Belém in Lissabon.

Daarna op weg naar de Torre de Belém- van 1515 tot 1521 werd deze toren in opdracht van Manuel I, als verdedigingsstoren van de haven van Lissabon, op een eilandje midden in de Taag gebouwd. Architectonisch is het een mix van Romeinse, gotische en oosterse stijlen. De gewelfde kerker werd tot de 19e eeuw gebruikt als gevangenis. De toren is alleen al vanwege het mooie uitzicht een bezoek waard.

Onderweg naar deze toren kwamen we langs een militair

herinneringsmonument aan de Taag met militairen op post

om vervolgens te genieten van een kop koffie met een typische lekkernij “Pastéis de Belém” in het Antiga Confeitaria de Belém. Sommigen onder ons konden hiervan niet genoeg krijgen zoals we in de loop van de week opmerkten.

Hierna waren we weer gesterkt om het klooster en kerk van Hiëronymus te bezoeken (Mosteiro dos Jerónimos).

Onderweg hier na toe kwamen we langs “Palácio de Belém” thans het presidentiële paleis, het koetsenmuseum en het in aanbouw zijnde nieuwe koetsenmuseum met op de bouwschutting afbeeldingen van oude koetsen.

Klooster en kerk van Hiëronymus zijn prachtig met o.a. de praalgraven van Vasco da Gamo en de Portugese (Shakespeare) dichter Luis Camoes vooral omdat men er 4 jaar aan gewerkt had om het weer schoon te maken (de pilaren en andere delen v.d. kloostertuin).

De chauffeur bracht ons naar het centrum alwaar genoeg gelegenheid en tijd was om te lunchen (heel gezellig met restaurantjes in nauwe straatjes met terrasjes) en /of winkelen.

Na de middag bezochten we het Museum “Calousta Gulberkian” een zeer ruim opgezet museum met o.a. een schitterende collectie tapijten, glaskunst, schilderijen. Ook bezochten nog enkelen van ons het centrum van moderne kunst - niet zo interessant maar wel de weg door een

mooi park er naartoe.

Vanavond een diner met een muzikale omlijsting in het Fadorestaurant “Bacalhau de Molho” in “Casa de Linares” in de wijk Alfama, waar prachtige muziek gemaakt werd door mooie dames en muzikale heren en wij een plaatselijk gerecht aten “Stokvis”

Lang geleden was Alfama een buurt met aanzien. Rond de middeleeuwen ging de wijk achteruit. De rijke bewoners van de stad vluchtten, uit angst voor aardbevingen, naar het westen. De gebouwen trotseerden de aardbeving van 1755 en vandaag de dag is Alfama weer een leuke buurt

.....

Dag 4

Na ons ontbijtbuffet vertrokken we naar Évora, een reis van 1½ uur. Jammer was dat Rob Wijn vanwege een verkoudheid liever op zijn kamer bleef.

Onderweg vertelde Daphne ons over de kurkboom, waarvan de kurk eens in de 10 jaar geoogst kon worden en dat Portugal de meeste kurk produceert, die vooral gebruikt wordt voor de wijnflessen. Dat je daarom overal kurkbomen ziet staan en ook al omdat deze boom weinig water nodig hebben. Ze vertelde verder ook over het zwarte varken. Op weg naar Évora hadden we nog een koffie stop. Barend en Marianne zijn in Évora met een taxi terug naar het hotel gegaan, omdat Marianne zich niet goed voelde.

Évora “Best bewaarde stad uit Portugal’s Gouden Eeuw van ontdekkingsreizen en specerijenhandel”, oordeelde Unesco in 1986 en riep Évora uit tot werelderfgoed.

De chauffeur bracht ons naar het centrum.

Évora na de Anjerrevolutie van 1974 - nog synoniem voor communisme en radicale landhervormingen - leeft nu vooral van de monumenten uit de tijd van de kettervervolging.

Aangekomen in Évora werd besloten eerst een stadswandeling te maken onder leiding van Daphne met wederom voortreffelijke uitleg over o.a. “de typische Manuelstijl”

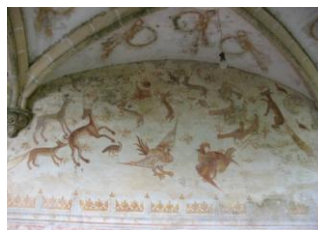

We zagen o.a. de ruïne van de tempel van Diana uit de 2e eeuw na Christus en het Praça do Giraldo.

Leuke kleine straatjes in de wijk van de “Moren” de Sé (kathedraal) uit de 15e eeuw met 2 ongelijke torens, de kerk van St. Jn de Eangelist met daarnaast de bizarre kapel (capela dos ossos) waarvan de binnenmuren zijn bekleed met (mensen)beenderen (rond 1600).

We bezochten ook nog even de binnenplaats van een huis met mooie fresco’s uit de 17e eeuw, van waar eens Vasco da Gama heeft gewoond.

Dit is normaal zonder gids niet toegankelijk.

In het centrum een mooi marktplein met het gemeentehuis - vroeger een klooster- waar recent een Romeins bad was ontdekt.

Tekst bij Romeins bad “Laconicum” Sala circular de nove metros de diâmetro

destinada a banhos quentes e de vapor.

Daarna weer terug naar Lissabon voor weer voortreffelijke

avonddiner.

Dag 5

Om 9 uur stond de bus met gids weer klaar om nog meer moois te gaan bekijken in Lissabon. We bezochten de wijken Baixa, Alfama, Catelo en Mouraria. Met de “Elevador da Glória” gingen we naar de hoge wijk (de Bairro Alto) waar we een prachtig uitzicht hadden op een groot deel van de stad.

We zagen o.a. de muren van het kasteel van sint Joris, de kathedraal en een deel van de Taag. Door allerlei smalle straatjes (Alfamawijk) liepen we naar de beneden stad. Placa Rossio. Hierna ging een deel van de groep nog mee om de Sé te bezichtigen, anderen kozen voor een koffiepauze bij het bekende "Café Nicolas" of gingen winkelen.

Op tijd was iedereen weer bij de bus; die ons naar een luxe boot bracht voor een tocht over de Taag.

We werden boven op het dek ontvangen met een borrel en lekkere hapjes.

We voelden ons allen als "oliesjeiks"

Marianne, Barend en Rob waren er ook weer bij.

Een verdieping lager werd genoten van een uitgebreide lunch.

Vanaf de boot hadden we een prachtig uitzicht op de stad en

voeren onder de golden bridge van Lissabon "Ponte de 25 Abril"

deze naam ontleent de brug aan de vreedzame "Anjerrevolutie" van 1974, en we zagen de Vasco da Gama brug van dichtbij. Een aantal jaren de langste brug van Europa, 17 km lang en overspant 13 km water.

Na al dit moois bezochten we het Museum Nacional de Arte Antiga.

Hier zagen we antieke meubels, wandtapijten, Japanse kamerschermen, gouden sieraden waaronder een bijzondere vermelding voor de schitterende "monstrans".

Na deze geweldige dag, nog steeds met stralend weer, vertrokken we weer naar ons hotel voor ontspanning, rust en diner.

Dag 6

Na ons ontbijt – waar we steeds beter de glazen, drankjes, beleg en brood konden vinden- vertrokken we om 9.00 uur naar Óbidos.

Óbidos is één monument, één museum. Via een dubbele poort in zigzagvorm met 18e eeuwse azulejos kwamen we in de hoofdstraat, de Rua Direita. Halverwege tussen poort en burcht staat op een plein de Igreja de Santa Maria, een 16e eeuwse renaissancekerk met 18e-eeuwse blauwe azulejos, met plantenmotieven. In het koor de 16e- eeuwse graftombe van João de Noronho, gouverneur van Óbidos, Het retabel van het hoofdaltaar werd geschilderd door João da Costa. We liepen langs witte huizen, die voorzien waren van verschillende heldere kleuren blauw of oranjegeel op vensters en hoeken, fleurige bloembakken met geraniums, en onder de bloeiende takken van de Bougainvilles door. De handwerkslieden spreidden hun koopwaar uit voor hun winkeltjes. Voor het grootste deel wordt Óbidos autovrij gehouden.

Aan het eind van de straat leidde een weggetje links naar het Castelo, dat voor een deel is verbouwd tot de Pousada de Castelo. De Moren hadden hier een vesting die, na de verovering in de 12e eeuw, tot koninklijk buitenverblijf werd verbouwd. Deuren en vensters hebben manuelino-omlijstingen.

Het Kasteel - nu een Pousada .

Na deze mooie stad waar uitgebreid gewinkeld werd en genoten van chocolade gevuld met kersenlikeur en ook nog gelegenheid was voor koffie reden we naar Ericeira aan de kust om in een visrestaurant gezamenlijke te lunchen. Omdat het zo'n mooi weer was genoten we aan de kust nog even van de zon en uitzicht op de Atlantische oceaan en daarna zetten we koers naar: MAFRA.

de typische witte huizen met blauw en geel omlijst

de Santa Maria

het interieur

het
hoofdaltaar
(João da
Costa) en
de
vestingmuur.

MAFRA

Tien kilometer landinwaarts vanaf Ericeira ligt Mafra aan de voet van een enorm klooster. Het heeft niet, zoals bij Batalha en Alcobaça het geval is, zijn bestaan aan dit klooster te danken. In de 13e eeuw wordt Mafra al genoemd als parochie waar de latere paus Johannes XXI zou hebben gepredikt.

We bezichtigden hier: het Mosteiro de Mafra

Dit klooster/paleis werd gebouwd in de 18e eeuw in opdracht van João V en gefinancierd uit de goudopbrengsten van Brazilië. Aanleiding was ook hier het nakomen van een gelofte: na een aantal huwelijksjaren werd eindelijk een troonopvolger, José 1, geboren. De bijzonder prachtlievende koning João V wilde de Spanjaarden met hun Escorial in Madrid de loef afsteken, door net als daar een enorm complex te laten bouwen dat zowel klooster als paleis was. Qua grootte overtreft dit bouwwerk zijn voorbeeld, maar daar blijft het dan wel bij. Qua omvang imponeert het, maar van architectonische verfijning is weinig sprake. De sterke verwaarlozing van de grijs-grauwe

steenmassa werkt ook niet mee. Alleen als de zon er pal op staat, krijgt het iets zilverachtigs. Daphne vertelde ons dat de slaapkamers van Koning en Koningin gescheiden waren door een lange gang van 205 m' die beide torens verbond. We namen een kijkje in de rijkversierde kerk en ook nog eens boven vanaf de gang.

Bijzonder Indrukwekkend was de 88 m lange bibliotheek met zijn 36.000 banden, waaronder de eerste editie van 'Os Lusíadas' van Camões, toneelstukken van Gil Vicente en een drietalige bijbel uit 1514.

Vleermuizen zorgden voor het vrijhouden van insecten.

Na al dit moois reden we weer naar ons hotel, waar 's avonds aan het diner door Lucy een geestige afscheidsspeech gehouden werd, waarbij zij de lachers op haar hand kreeg met **haar** uitspraak van het Portugees die in koor de "juiste" uitspraak riepen. Aan het diner was extra aandacht besteed en tot slot zongen we met Nellie een

afscheidslied.

AfscheidsLied

Op de wijze van : Het is uit het leven gegrepen (Farce Majeur)

Tekst: Nellie Claassen v.d. Ven

Refrein;

Wij hebben plezier met de vrienden

Met Daphne en met Ad

Wat hebben wij toch weer genoten

En willen weer terug in die stad.

Wij zijn hier bij elkaar om samen te genieten

Als vrienden van het Helmonds "moeseuoe"

Moeten nu de snaveltjes toe

Wij doen dit met een lied en u met het refrein

En zingt u allen mee want dat vinden wij zo fijn.

Het begin van deze reis dat zat ons wel wat tegen

En dat kwam niet door de regen en ook niet door de zon

Leo die oh zo graag met ons naar Lissabon wilde

Maar verstek moest laten gaan en besepte dat het niet kon.

Genieten doen wij al heel vroeg aan het ontbijt

Voorts gaan we dan op pad

Naar Lisboa die fraaie stad

Wij wandelen langs park en kasteel

En lopen dan in het gareel

Dat moet ook wel zo zijn met een gids als een juweel.

Wij zagen ook heel veel moois

En genoten van kunst en cultuur

En liepen dan op ons gemak

Naar de koffie met gebak.

Het tochtje met de boot

Dat was wel heel plesant

Je zag dat men genoot

Met een glaasje in de hand.

Wij danken u allen tesaam de dames en de heren

En zien u wel graag terug de volgende keren.

Hierna gingen we koffers pakken en uitrusten voor de terugreis naar Helmond.

.....

Dag 7

We mochten een ½ uur uitslapen, want na het ontbijt vertrokken we pas om 9.30 uur. De koffers waren al aan boord en we waren nog steeds niet uitgekeken, want nu reden we door allerlei kleine straatjes richting Expo

Onderweg bezochten we het tegelmuseum gevestigd in een oud klooster “Het Madre de Deus Convent” Heel indrukwekkend al de tegeltableaus uit oude tijden die men daar heel mooi had verzameld en tentoongesteld.

Jessica had voor een lunch het “Expoterrein” - dat vlak niet met hongerige magen

“
gezorgd in een restaurant op bij het vliegveld ligt – zodat we op reis hoefden.

Bij het inchecken werd het voor Dee en Rob nog lang heel spannend of ze mee mochten met de vlucht (het vliegtuig was overboekt).

Gelukkig kwam alles goed en hadden we een voorspoedige vlucht en een zachte landing.

Bij aankomst in Brussel stond de chauffeur van Munckhof ons al op te wachten. In de bus was voor iedereen een doos met broodjes en andere lekkere dingen klaargezet.

We hadden we een voorspoedige reis naar Helmond waar de temperatuur ons erg tegenviel 10°, want we kwamen uit 23°.

Al met al een fantastische reis bijna niet te overtreffen onder voortreffelijke leiding van Ad en onze gids Daphne.

“Chapeaux” voor Leo, de reis- en activiteitencommissie en voor de touroperator “Munckhof”

.....

Auteurs: Adrienne Bloemen en Ad Snels